

Stilstaan én vooruit stappen op Wereldarmoededag

De Verenigde Naties heeft zaterdag 17 oktober uitgeroepen tot Wereldarmoededag. Een dag om wereldwijd stil te staan bij armoede en de gevolgen hiervan voor mensen. Én, veel belangrijker nog dan stil staan, om in actie te komen.

De VN heeft de ambitie om armoede de wereld uit te krijgen. Een ambitieus streven – maar zó belangrijk. Dit streven richt zich niet alleen op de armste landen in de wereld. Ook van de rijkere landen wordt verwacht hier volop mee aan de slag te gaan.

Ook in Europa hebben we doelen gesteld om de armoede flink terug te brengen. Vijf jaar geleden spraken we in EU-verband af dat in 2020 het aantal mensen met een risico op armoede of sociale uitsluiting met 20 miljoen is afgenomen. Maar ook hier heeft de crisis toegeslagen en in plaats van een afname, is er vooralsnog per saldo een toename van de armoede.

Reden voor mij om tijdens het EU-voorzitterschap het onderwerp Armoede op de agenda te zetten. Want ik ben er van overtuigd dat we in Europa veel van elkaar kunnen leren.

Ik wil daarom tijdens het Nederlandse voorzitterschap bevorderen dat lidstaten - en al hun publieke- en private partijen - ervaringen en 'best practices' met elkaar uitwisselen zodat we gezamenlijk deze trend van de stijgende armoede in Europa kunnen keren.

Armoede kent vele vormen en gezichten. Volgens Unicef zijn Nederlandse kinderen zelfs de gelukkigste kinderen op de wereld. Desondanks kunnen ook wij als relatief rijk land niet stil zitten. Op deze Wereldarmoededag staan bij mij alle Nederlanders op het netvlies die moeilijk rond kunnen komen, kinderen die niet mee kunnen doen en ouderen die zich eenzaam voelen – als gevolg van een krappe beurs.

In Nederland doen we het relatief goed. Veel lidstaten kijken op naar de integrale aanpak van gemeenten en de samenwerking met maatschappelijke organisaties. Ik ben trots op hoe zoveel partijen, publiek, privaat en duizenden vrijwilligers de handen uit de mouwen steken. Want ook al hebben we nog zo'n mooi sociaal stelsel, helaas komt ook hier armoede en sociale uitsluiting voor.

Niet voor niets heeft dit kabinet structureel 100 miljoen euro per jaar extra vrijgemaakt voor het bestrijden van armoede en het tegengaan van schulden. En ik zie dat zowel gemeenten als maatschappelijke organisaties heel hard werken om te zorgen dat deze middelen terecht komen waarvoor ze bedoeld zijn: voor het versterken van de eigen kracht van mensen, sociale inclusie en cohesie, zodat iedereen weer mee kan doen. Daar bovenop heb ik mijzelf een belangrijk doel gesteld, want ook ik wil niet alleen stil staan bij armoede, maar veel meer nog vooruit stappen: Voordat ik staatssecretaris af ben, wil ik dat de beslagvrije voet is vereenvoudigd. Dat moet weer een solide bodem worden, zodat ook mensen die diep in de schulden zitten, verzekerd zijn van genoeg inkomsten om in de basale kosten van levensonderhoud te voorzien, want niemand mag buiten de boot vallen.